

Spotvogel:

Huislijst

Verhuizen is niet alleen positief. Ik bedoel, je gaat natuurlijk naar een mooier huis en zo, maar het kost ook handenvol geld en zeeën van tijd en bovendien raak je, als vogelaar, je tuinlijst kwijt.

In het oude huis had ik, na achttien jaar flink omhoogkijken, toch een lijst bij elkaar weten te sprokkelen waarmee ik voor de dag kon komen, zelfs wel een beetje in het wereldje.

Voor een pand in de binnenstad van Groningen vind ik persoonlijk Blauwe Kiekendief, Visarend, Roodpootvalk, Wespendif, Houtsnip, Barmsijs, Ooievaar, Indische Gans en Grote Alexanderparkiet hele aardige tuin-/huissoorten. Maar ja, je krijgt steeds meer vogelboeken, de kinderen groeien als kool en je barst uit het huis. Verhuizen!

En dan heb je dus geen huislijst meer.

De eerste dagen zat ik daar wel mee, maar ja, een mens moet vooruit in zijn leven en wat kon ik anders doen dan opnieuw beginnen.

Merel, Koolmees, Pimpelmees, Spreeuw, Kokmeeuw, Zilvermeeuw, Zwarte Kraai, ah! Zanglijster – eindelijk een iets minder voor de hand liggende vogel – Meekoet, Stadsduif, Turkse Tortel – erg moeilijk op big days lees ik, maar hier komen ze elk kwartier over – Huismus, Kauw, ik werd er helemaal gek van. Als er ooit prozaïsch proza werd geschreven dan was het wel mijn nieuwe huislijst met alleen maar volstrekt voor de hand liggende vogels.

Maar oké, goede soorten zien is een kwestie van veel uren maken hoorde ik laatst een

kenner zeggen, en na een paar weken aardig wonen in het nieuwe pandje kwam er ineens een Bergeend het kanaal af en de lijst op-zwemmen. Het huis ligt namelijk aan het water. In het kielzog van de Bergeend dobberden zeven hoog-fluitende donsjongen in boevenpak die we de dagen daarna al van verre hoorden aankomen. Toen er na een week nog vier van over waren – de rest was ongetwijfeld goed opgevangen in de Fûgelpits – noemden wij die de De Daltons. Ik begon me qua lijst iets beter te voelen; in het oude huis had ik wel Bergeend maar zeker geen donsjongen.

Enkele dagen na De Daltons verscheen er een paartje Fuut met jongen. Elke dag kwamen tientallen Huiszwaluwen drinken van het bruine Reitdiepwater en eens, tegen de schemer, dook er een Boomvalk tussen, die helaas miste. Ik ben best wel diervriendelijk, dat is het punt niet, maar ik gun een Boomvalk ook een avondmaal en bovendien is een succesvolle vangst een spectaculair gezicht. En leuk voor de huislijst. En begin vorige week kwam mijn ookvogelende buurman zwetend vertellen dat er een Ijsvogel in de bomen aan de overkant van het water zat. Inderdaad, een fraai mannetje kon op de lijst.

Het zal even duren maar ook die nieuwe lijst zal wel weer lukken.

